

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2855/2025
25.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Живковић, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4456/24 од 06.02.2025. године, у седници одржаној 25.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4456/24 од 06.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4456/24 од 06.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3707/22 од 10.07.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском од 09.04.2024. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да у име и за рачун тужиоца уплати Пореској управи, Филијали Чукарица, као надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 35.025,00 динара и то у износима и периодима наведеним у овом ставу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да након извршених уплата из става другог изреке, Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиоца попуни и поднесе Пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса (образац М-4) и Пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса (образац М-8) за период радног ангажовања из става другог изреке од 15.04.2012. године до 15.10.2018. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 167.385,00 динара са законском

затезном каматом почев од дана наступања услова за извршност пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4456/24 од 06.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да у име и за рачун тужиоца плати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 35.025,00 динара и то: за период од 15.04.2012. године до 15.10.2018. године износе наведене у овом ставу. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке и у ставу четвртом изреке и предмет у том делу враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог и определио трошкове за састав одговора на ревизију.

Предмет тражене правне заштите је уплата доприноса у корист тужиоца, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потребе новог тумачења права. Ревизијом туженог оспорава се утврђено чињенично стање, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Такође, ревизијом се посредно указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП али то не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса у корист тужиоца поднета је 17.03.2022. године, а побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС, па је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били нужни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**